

ÎNCHEIERE

16 octombrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ,
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul:

Iulia Sîrcu,

Judecători:

Vera Macinskaia, Ion Vîlcov,

examinînd chestiunea referitoare la admisibilitatea recursului declarat de către Dumeniuc Elena și Dumeniuc Alexandru, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Dumeniuc Elena și Dumeniuc Alexandru împotriva Consiliului și Primăriei comunei Ivancea, întovărășirii pomicole „Camerton” și Pînzaru Tudor, privind abrogarea deciziei Consiliului com. Ivancea nr. 6.10 din 14.12.2004, restabilirea dreptului de folosință asupra loturilor de teren nr. 174 și nr. 148 din întovărășirea pomicolă „Camerton”, anularea contractului de vânzare-cumpărare din 21.12.2004, obligarea Primăriei com. Ivancea să restituie loturile pomicole nr. 147 și nr. 148 care aparțin cu drept de proprietate lui Duminiuc Elena și Duminiuc Alexandru,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 februarie 2013, prin care a fost menținută hotărîrea Judecătoriei Orhei din 06 iunie 2011,

c o n s t a t ă :

La 17 iulie 2007, Dumeniuc Elena și Dumeniuc Alexandru au depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului și Primăriei comunei Ivancea, întovărășirii pomicole „Camerton” și Pînzaru Tudor, privind abrogarea deciziei Consiliului com. Ivancea nr. 6.10 din 14.12.2004, restabilirea dreptului de folosință asupra loturilor de teren nr. 174 și nr. 148 din întovărășirea pomicolă „Camerton”, anularea contractului de vânzare-cumpărare din 21.12.2004, obligarea Primăriei com. Ivancea să restituie loturile pomicole nr. 147 și nr. 148 care aparțin cu drept de proprietate lui Duminiuc Elena și Duminiuc Alexandru.

În motivarea acțiunii, reclamantii au invocat că în anul 1990, au devenit membri ai Î.P. „Camerton”, iar în calitate de membru au primit carnetele de membru, în baza cărora au achitat regulat cotizațiile respective.

Indică reclamantii că lor le-a fost atribuit în folosință un lot de teren pe care ei pe parcursul a mai multor ani l-au prelucrat. Din motive de sănătate și în legătură cu decesul lui Dumeniuc Ion, care a fost soțul reclamantei Dumeniuc Elena și tatăl lui Dumeniuc Alexandru, nu au mai avut posibilitatea să prelucreze în continuare terenurile repartizate, însă impozitul funciar l-au achitat din 1990 până în anul 2002.

Începînd cu anul 2004 lor le-a fost refuzat în perceperea sumelor pentru impozitul funciar pentru lotul în cauză pe motive necunoscute lor, iar Primăria com. Ivancea le-a adus la cunoștință faptul că, loturile de teren au fost retrase din posesia lor.

Susțin reclamanții că la 11 iunie 2007, la adunarea Î.P. „Camerton” au luat cunoștință cu decizia Consiliului com. Ivancea nr. 6.10 din 14.12.2004, cu privire vânzarea-cumpărarea loturilor pomicole în litigiu.

Nefiind de acord cu decizia emisă de către autoritățile publice locale, reclamanții au depus la Consiliul com. Ivancea o cerere prealabilă privind anularea deciziei nr. 6.10 din 14.12.2004 și restituirea loturilor pomicole nr. 147 și nr. 148 ce le-au aparținut, însă nu au primit răspuns.

Cer reclamanții abrogarea deciziei Consiliului com. Ivancea nr. 6.10 din 14.12.2004, restabilirea dreptului de folosință asupra loturilor de teren nr. 174 și nr. 148 din Î.P. „Camerton” cu încasarea cheltuielilor de judecată.

În cadrul procesului de judecată, reclamanții au solicitat suplimentar anularea contractului de vânzare-cumpărare a lotului pomicol din 21.12.2004, încheiat între Primăria com. Ivancea și Pînzaru Tudor și obligarea Primăriei com. Ivancea să restituie loturile pomicole nr. 147 și nr. 148 care aparțin cu drept de proprietate lui Duminiuc Elena și Duminiuc Alexandru.

Prin hotărârea Judecătoriei Orhei din 06 iunie 2011, acțiunea înaintată de Duminiuc Elena și Duminiuc Alexandru a fost respinsă ca neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărîrea instanței de fond, la 22 noiembrie 2011, Dumeniuc Elena și Dumeniuc Alexandru au contestat-o cu apel, prin care au solicitat casarea acesteia, cu restituirea pricinii spre rejudecare în instanța de fond.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 26 februarie 2013, cererea de apel declarată de către Dumeniuc Elena și Dumeniuc Alexandru a fost respinsă, iar hotărîre instanței de fond menținută.

La 03 iunie 2013, Dumeniuc Elena și Dumeniuc Alexandru au contestat cu recurs decizia instanței de apel și hotărîrea instanței de fond, prin care au solicitat casarea acestora, cu pronunțarea unei hotărîri noi, de admitere a acțiunii.

În motivarea cererii de recurs, recurenții au invocat că instanțele ierarhic inferioare nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele pricinii și nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

La fel, susțin recurenții că instanțele ierarhic inferioare în mod neîntemeiat au ajuns la concluzia de a respinge acțiunea, întrucît, depozitarea de loturile de teren este vădit ilegală, iar ei urmează a fi repuși în drepturi.

Conform prevederilor art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă, că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia la 26 februarie 2013 și a fost expediată părților prin intermediul oficiului poștal la 01 aprilie 2013 (f.d. 28, vol. II), iar cererea de recurs a fost depusă la 03 iunie 2013, însă avînd în vedere faptul că la materialele cauzei nu se conțin probe despre recepționarea deciziei de către părți, cererea de recurs se consideră a fi depusă în termen.

Potrivit prevederilor art. 432 CPC alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială

sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Dumeniuc Elena și Dumeniuc Alexandru este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, Colegiul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ reiterează că, conform articolul 13 din Convenție, recursul trebuie să fie unul "efectiv" atât în practică, cât și în drept. Totuși, un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind "serioase și legitime" conform Convenției (*a se vedea Metropolitan Church of Bessarabia and Others v. Moldova, nr.45701/99, §137, ECHR 2001-XII*), însă astfel de temeiuri Colegiul n-a constatat.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, reține că decizia contestată a fost adoptată cu aplicarea corectă a legii materiale și cu respectarea legislației procedurale în vigoare, părților fiindu-le create condiții obiective și egale pentru exercitarea drepturilor sale procedurale.

În legătură cu cele constatate, examinând argumentele cererii de recurs prin prisma normelor legale ce reglementează relațiile dintre părți, reieșind din actele anexate la dosar, se constată că recursul declarat de Dumeniuc Elena și Dumeniuc Alexandru împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 februarie 2013, nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 CPC.

Ținând cont de cele indicate, în temeiul art. 432, 433, 434 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Cererea de recurs declarată de către Dumeniuc Elena și Dumeniuc Alexandru se consideră inadmisibilă.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele completului,
judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Vera Macinskaia

Ion Vîlcov